

**ה"ת 24208/07 - אחסאן זהוה ת.ז 029171782, ו.פ עפר ופיתוח
2011 בע"מ ח.פ 514547330 נגד אכ"ל חוף להב 433**

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 22-07-2024 אכ"ל חוף להב 433 נ' חלביה

בפני כבוד השופט שלמה בגין

1. אחסאן זהוה ת.ז 029171782
2. ו.פ עפר ופיתוח 2011 בע"מ ח.פ 514547330
באמצעות בא כוחם עו"ד אחמד מסרי

נגד
את אכ"ל חוף להב 433
המשיבה

החלטה

בפני בקשותיהם של אחסאן זהוה, קבלן מהפרון (להלן: "הקבלן"), וחב'ו. פ. עפר ופיתוח 2011 בע"מ (להלן: "החברה"), להורות על שחרור כספים שנתפסו על ידי המשיבה, במסגרת חקירה מתנהלת נגד מר אشرف חלביה, והחברות לר.ר. ניהול פרויקטים ויזמות בע"מ, וצור חזקה פיתוח ויזמות בע"מ (להלן: "המשקיעים").

בבקשות שבפני בית המשפט טוענים הקבלן והחברה, בטענה, כי ביצעו עבודות עפר שונות, עבור הח須דים או ממי מהם, הם אוחזים בשיקים שנמסרו להם נגד חששיות, המעידים כי ביצעו עסקאות אלו, ועל כן, הם מחזיקים בזכות שטרית, המקנה להם את הזכות להיפרע מככספיהם שלמשקיעים, המוקפאים בידי היחידה החקורתית, ועל בית המשפט להסיר את המגבלות, ולאפשר להם להיפרע מכיספי הח須דים, על מנת למשש את השיקים שהם אוחזים בהם.

היחידה החקורתית מתנגדת לבקשתם, מפני לחקירה מתנהלת נגד הח須דים, וטענת שטענותיהם של הקבלן והחברה, הינם במידע האזרחי, ואין להן כל גישה להליך הפלילי, ממילא אין להם כל זכות להיפרע מקופה החילוט.

לאחר שעניינו בטענות הצדדים, נחה דעתינו כי דין הבקשות להידוחות.

נגד הח須דים מתנהלת חקירה של המשיבה, בשיטוף פעולה עם רשות המס, בלויי המחלקה הכלכלית בפרק ליטות המדינה, כשהחשד הוא שהמשקיעים, בדגש על מר אشرف חלביה, מבצעים מגוון פעולות, כוללן עבירות מרמה, הפצת חשבניות פיקטיביות, סחיטה בחו"ל, סחר באמל"ח, כל זאת לצד עבירות מס והלבנת הון.

לפי החומר שהוגש לבית המשפט, היקפי המרמה והלבנת הון, בשנים 2019 - 2022 נאמדים בכ-200 מיליון ל"נ. תוך שאشرف חלביה פועל באמצעות חברות אחרות, על מנת לעקוף מגבלות בנקודות שונות וחוקי מס.

במסגרת החקירה, תפסה המדינה רכוש וכיספים של הח須דים, במטרה להבטיח חילוט עתידי, במסגרת הליך פלילי, שלעמדויה ינקט נגד הח須דים, בסופה של החקירה.

בendownmo החלטות הוראות חוק אישור הלבנת הון, תש"ס - 2000.

עמוד 1

סעיף 21 (א) לחוק, דין בחילוט רכוש בהליך הפלילי, ומכוונה "המסלול האובליגטורី", ומKENNA את האפשרות למי שטעון לזכות ברכוש, לטעון כנגד חילוט הרכוש, שיש לו לגבי זיקה וקשר.

סעיף 23 לחוק, מפנה להוראת החילוט הקבועה בסעיף 36ג (א) לפקודת הסמים, ומכוונה "המסלול הקנייני", ומאפשר למי שמחזיק בזכות קנינית, או מעין קנינית, לטעון כנגד חילוט הרכוש, בו הוא טוען לאחיזה קנינית.

בנדוננו, אין חולק כי הקובלן והחברה, לא מחזיקים בזכות קנינית או מעין קנינית, אלא, על פי טענתם, הינם נושאים בכך מהחשודים מכוח המחאות שנמסרו להם, כתמורה לעבודות עפר שביצעו. הקובלן והחברה טוענים אפוא, כי הינם בעלי זכות שטרית-אובליגטורית, מכוח אחיזתם בהמחאות, לפי דיני השטרות.

לפיכך, יש לפנות למסלול האובליגטורី הקבוע בסעיף 21 לחוק אישור הלבנתה זו.

לפי הוראת חוק זו, הכלל הוא חילוט לטבות המדינה, והחריג הוא הסגת החילוט מפני אדם אחר הטוען לזכות ברכוש, וזאת רק אם קיימים "נימוקים מיוחדים" (סעיף 21 (א) לחוק ע"א 8487/09 **ニצני נ' מדינת ישראל** (2013)).

לפי החלטת **ニצני**, על מנת לבסס "נימוק מיוחד" שמנויו תיסוג ידה של המדינה מסופי החילוט לטבות המבחן זאת, על המבחן נתח ברכוש בר החלטות להראות, כי הוא בעל זכות אובליגטורית "מוכרעת" ביחס לנכסים התפוסים (שם, בפסקה 17).

לא מצאתי שיש בטענות הקובלן או החברה, כל טעם העולה כדי "נימוק מיוחד", אשר יצדיק סטייה מהכלל הקבוע בדיון, שעל פיו יש לפגוע בחילוט. אין בידם כל קביעה שיפוטית הקובעת כי בידם זכות מוכרעת.

עוד אפנה לבש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' יוסף סיטובן ואח'**, שם טעמו הנושות באופן דומה לנدونנו, כי הן מחזיקות בשיקום לפקודתן, דבר אשר הקנה להן, לטענתן, זכות ממשית יותר מכל זכות אובליגטורית, ועל כן, לעומתם, הן זכויות להיפרע מקופה החילוט.

בית המשפט המחווזי, ואחריו בית המשפט העליון, דחו טענה זו. אפנה לדבריו של בית המשפט העליון, הדברים بعد עצמן:

"...מקום שלנאשם חוב כספי כלפי צד שלישי לא קנה לו זכות קנינית בנכס מסוים של הנאשם, ומבחן הוא להיפרע את חובו, המסרגרת הנכונה לעשות כן, היא על דרך של הגשת תביעה אזרחותית נגד הנאשם. במצבים אלה, עצם העילה האזרחותית של צד שלישי כלפי הנאשם, לא די בה כדי לבסס התנגדות לחילוט או בקשה להחרמת כספים ממנו...אבליר כי עראה אני למשמעותה של תוכאה זו לנושא אובליגטורית תם לב שאין ער למעורבותו של החיב במעשים פליליים, ולא בהכרח יכול לדעת עליהם... יחד עם זאת כאשר מדובר בבעל זכות שאינה קנינית או מעין קנינית אין כל לשאלת תום לבו של הצד השלישי. תום ליבו של זה אינו יכול להוביל לכך שבמסת נכס החיב, ממנו יכולים נושא להיפרע, יכול רכוש שזכותו של החיב בו פגומה מיסודה בשל כך שהושגה בעבירה. לפיכך, ומהנימוקים שפורטו, אני סבורת כי יש לראות ביעד וספר "טעון לזכות ברכוש" שהאינטראס שלו עצמתי די כדי להציג את האינטרס הציבורי שמדובר החילוט" (שם, בפסקאות 51 - 52).

בדומה לעניין **סיטובן**, גם במקרה דנן, אין לקבלן ולהחברה, מעמד של "טעון לזכות ברכוש". מדובר במעשה למי שנושא

בחשודים או מי מהם, על פי עיליה שטרית הנובעת ממהסכם, ולכן, אין יכולה זכותם האובליגטורית השיטרית, לגבור על זכotaה של המדינה בנכסים התפוסים, ולהקנות להם עדיפות על פני זכotaה של המדינה, הקבואה בחוק, להיפרע מהחשודים בבוא יומם.

התוצאה היא, שאני דוחה את בקשת הקבלן והחברה, תוך שמירת זכותם לפנות להליך אזרחי כנגד החשודים או מי מהם, בכפוף לכל דין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בהעדר הצדדים.